

Kaip pilnėja staškūniškiečių aruodai

Iš pat ryto lijo lietus, ir Staškūniškio tarybinio ūkio vyr. agronomas, vietos spaudos grupės „Derlius-79“ narys Vytautas Kavaliauskas atradau ūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriaus Julijaus Sereikos kabinetą. Jie aptarė javapjūtės darbus bei ryšius su lietingais orais iškilusias problemas, analizavo kombainininkų socialistinio lenktyniavimo eigą.

Matau, kad čia kaip tik po ranka turite javapjūtės darbų biuletinį. Prašytiau jį paku-mentuoti išsamiau.

V. Kavaliauskas: Nupjovėm didesnę pusę visų grūdinių kultūrų, nuimtame plote sudorota bemaž 80 procentų šiaudų.

Jeigu proračiais netrukdytų lietus, pjūtės darbų sparta nekeltų didesnių rūpesčių, nės dauguma „laukų lai-“ kapitonių seniai nebe naujokai, turi sukaupę nemažą darbo patirtį. Antai ir dabar dar niekas ūkyje nesiima spresti, kuriam iš jų pjūtės užbaigtųjų šventėje užriši menugalėtojo juostą. Ypač gražus, spartus darbas iš devynių kombainininkų būrio išskiria Antaną Pauliukonį ir Vytautą Strunevičių. Abiejų kombainus šiomis dienomis jau ženklina trečiąja žvaigždučiu.

J. Sereika: Neblogai javapjūtės eiga, sakyčiau, daug įtakos turi ir javakirčių tarpusavio lenktynės, operatyvus rezultatų pagarsinimas.

Stal sapudos grupės „Derlius-79“ iniciatyva kasdien ėmė leisti specialų kombainininkams skirtą biuletinį. Skirtingai nuo kitų metų praktikos, dabar jį padauginame ir kasdien išdaliname kiekvienam javakirčiui. Iš biuletinių vyrai sužino, kiek kurio nuveikta vakar, kiek javų nuimta ir prikulta grūdų nuo sezono pradžios, čia taip pat yra duomenys apie pamainos išdėbį, skelbiama vakar pelnyta vieta ir pan. Teko patirti, kad šia naujove žmonės patenkinti, tiek atokvėpio valandėlėmis, tiek kitąkart ir namuose kombainininkai mėgsta paanalizuoti savo darbo rodiklius, sugrąžinti juos su draugų pasiekimais.

Agronomas jau užsiminė apie, palyginti, neblogą šiaudų doravimo eigą. Siemet pašarų balanse jiems teks ypatingai svarbi vieta.

V. Kavaliauskas: Šiaudams tvarkyti subūrėme 3 grandis. Pirmoje mechanizatoriai Aleksandras Auglys ir Vladas Zuromskas darbuojasi su šiaudų presais. Turime su presavę bemaž ketvirtadalį visų šiaudų. Kita grandis šiaudus krauna į stirtas, trečioji juos ruošia šiaudainio gamybai. Ypač svarbi pastaroji, nes lietingi orai dažnai sutrukdo kitų šiaudų dorotojų darbą. Smulkius šiaudus maišome su daugia- mečių žolių atolu ir šitaip jau esame paruošę apie 130 tonų visai neblogo pašaro. Tikimės šiaudainio pasigaminėti nemažiau 300 tonų.

Iš paskos šiaudų tvarkytojams, į ražienomis pasiūsius laukus išsikubina ražienų skutėjai Albinas Sapkauskas ir Jonas Žukauskas. Tiesą pasakius, šio darbo tempai dar menkesni, nes didumą mechanizatorių teko nukreipti į žiemkenčių sėjai skirtas dirvas.

Išties, čia pat kitas nemažiau svarbus darbas — žiemkenčių sėja.

V. Kavaliauskas: Lyginant su praėjusiais metais šiame žieminių kultūrų plotus išplėsimė visais 150 hektarų. Bendras jų plotas pasiekė puspenktio simlo ha. Visos dirvos paruoštos ir patręštos, atrodo tikrai nepriekaištingai, mechanizatoriai Vytautas Mikoliūnas su plačiąbariu agregatu jas baigia trečiąkart sukultivuoti. Jeigu tik nesutrukdyt orai, pirmadienį laukuose pasirodys sėjėjai. Didėsę dalį sėklos patikrinom laboratorijoje — grūdai atitinka pirmaklasius reikalavimus, tokiai pačiai kokybei, tikimės, prilygs ir likusioji sėklos dalis.

Kalbėjosi L. Vaitonis

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 99 (3989)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 28 d.

Kaina 2 kap.

Javakirčiais pasirūpinta

Pietų pertrauka. Algirdas Sniukšta, Marijonas Seštokas, Albinas Pranckūnas, Mecislovas Vincia ir kiti Levaniškio kolūkio kombainininkai, o taip pat šiaudų tvarkytojai, vairuotojai, kombainų techninio aptarnavimo grandies nariai renkasi į ūkio autobusą, kuris visus netrukus atveža į Mincio sodą. Erdviame kieme visi nusiprausia, susitvarko ir sėda prie stalų, kur jų laukia Elenos Mincienės pagaminti skanūs patiekalai. Lauko dar-

bininkė E. Mincienė jau nebe pirmi metai javapjūtės metu gamina valgi derliaus dorotojams. Todėl šios šeimininkės pagamintais pietumis visi lieka labai patenkinti. Čia pat, troboje, kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius J. Rimša, vyr. agronomas A. Alkauskas supažindina kombainininkus, mechanizatorius, vairuotojus su javapjūtės eiga respublikoje, rajone, ūkyje, aptaria visus klausimus.

susijusius su kova už būsimą duoną.

Visi socialiai papietavę grįžta į savo darbų barus. O šeimininkė E. Mincienė, sutvarkiusi kambarį, išplėvusi indus, pradeda ruošti virti miltinius patiekalus, ruošia skanius sumuštinus. 19 valandą moteris tuos sumuštinus, varškėčius ar kitus patiekalus nuneš į lauką. Giedrą vasaros dieną, kuomet darbai tęsiasi iki vėlumos, visiems pavakariai tikrai praverčia. B. Vytaitis

ŽINIOS

APIE ŽEMĖS ŪKIO DARBUS RAJONO ŪKIUOSE RUGPJŪČIO 27 D. (PROCENTAIS)

Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių %	Sudorota šiaudų nuo nuimto ploto %	Nuimta linų %	Nuimta kukurūzų %	Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių %	Sudorota šiaudų nuo nuimto ploto %	Nuimta linų %	Nuimta kukurūzų %
Andrioniškis	41	73	15	37	„Pirmyn į komunizmą“	54	89	11	100
„Anykščių šilėlis“	14	94	—	80	„Punktukas“	26	67	—	50
„Ateitis“	37	87	92	—	Skieponys	28	75	—	6
„Atžalynas“	46	77	81	51	Surdegis	54	81	—	48
„Aukštakalnis“	70	66	—	65	Svėdasai	73	75	—	91
„Aušra“	38	98	46	—	„Svyturys“	36	75	—	—
„Ažuolas“	15	80	—	37	„Už taiką“	41	94	23	18
Cerniachovskio	35	91	40	18	„Vienybė“	42	93	—	93
„Gegužės pirmoji“	42	65	—	87	Jakšiškio t. ūkis	47	59	—	—
„Gimtoji žemė“	56	95	18	19	Naujasodžio t. ūkis	19	97	—	—
„Gintaras“	80	87	—	7	Raguvelės t. ūkis	52	79	—	—
K. Staro	61	70	—	36	Staškūniškio t. ūkis	53	89	—	—
Kurkliai	44	90	—	—	Sodininkystės t. ūkis	44	67	—	—
„Lenino keliu“	35	72	4	—	Elmininkų eksp. ūkis	38	81	—	23
Levaniškis	76	90	60	30	RAJONE:	46	81	21	29
M. Melnikaitės	43	80	—	58	* — neturi plano.				
„Nevėžis“	42	85	—	58	Anykščių rajono Valstybinės statistikos Informacinė skaičiavimo stotis				

KUKURŪZŲ SILOSAS SU PRIEDAIS

Didelė dalis ūkių daugiausia silosą pasigamina iš kukurūzų.

Silosas — nelygus silosui. Anykščių rajone 1978 m. labai geros kokybės silosą buvo pagaminta 6 proc., geros — 32 proc., vidutinės — 45 proc. ir blogos — 17 proc. Šie silos kokybės įvertinimo duomenys įtikinamai parodė, kad ne visi ūkiai moka jį gaminti.

Ką mes vadiname geru silosu? Geros kokybės silosą turi būti nuo 18 iki 30 proc. sausų medžiagų. 1 kg silos sausos medžiagos būna 0,7—0,9 pašarinio vieneto. Viena pašarinio vienete turi būti nuo 100 iki 150 g virš-

kinamųjų proteinų ir apie 150 mg karotino. Sviesto rūgšties iš viso neturi būti, o pieno rūgšties virš 60 proc. nuo bendro rūgščių kiekio. Be to, silosai turi būti gyvulių noriai edamas. Karvės gero silos suėda per parą 25—40 kg ir gauna nuo 5 iki 8 pašarinių vienetų, reikiama proteinų ir karotino kiekį. Taigi geras silosai gali būti racione gali sudaryti nuo 25 iki 40 proc. reikalingų maisto medžiagų.

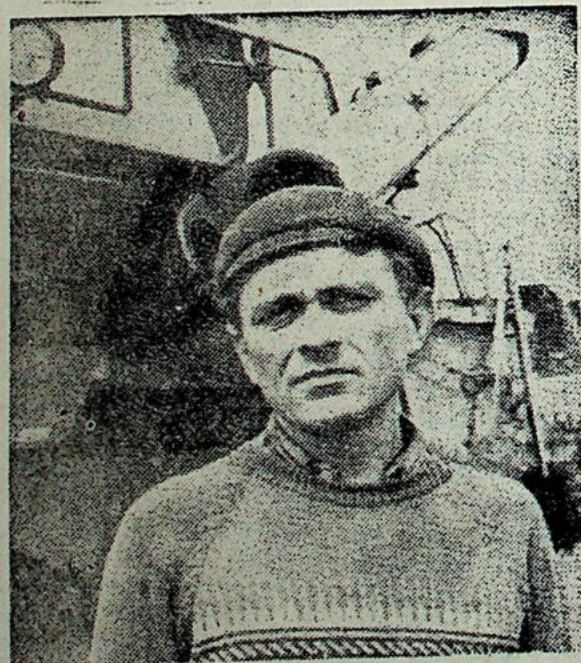
Siuo metu jau silosuoja kukurūzai ir jie turėtų būti susilosuoti iki pirmųjų didesniųjų šalų, t. y. iki rugpjūčio mėn. 10—20 d.

Siuo metu kukurūzai dau-

gumoje vietų jau pasiekė žydėjimo fazę. Šioje fazėje jie turi apie 15 proc. sausų medžiagų. Silosuojant kukurūzus grynus iš jų nemažai išteka sulčių, o sultyse yra apie 5 proc. sausųjų medžiagų, taigi su sultimis prarandame nemažai kiekių maisto medžiagų. Grynų kukurūzų silosai viename pašarinio vienete tėra 60—80 g virškinamųjų proteinų. Norint kukurūzų silosą maistingumą, jo kokybę ir edamumą pagerinti, juos reikia silosuoti su ankštiniais augalais. Gyvulininkystės mokslinio tyrimo institute atliktais tyrimais nustatyta, kad ir geros kokybės kukurūzų silosai karvės

tesuėda iki 25 kg per parą. Į kukurūzų žaliąją masę pridėjus 30—50 proc. dobilų, liucernos ar kultūrinių pievų atolo, pašarinių pupų, lubinų bei kitų ankštinių augalų, silosai ne tik praturtėja proteinais, karotinu, bet ir sumažėja jo rūgštingumas, padidėja edamumas. Imant 2 dalis kukurūzų ir vieną dalį dobilų atolo arba pašarinių pupų, karvės suėdė iki 40 kg silosai. Virškinamųjų proteinų kiekis 1-me pašariname vienete padidėjo nuo 60—80 g iki 110—130 g. Be to, prie

nukelta iš pusl.

Kai su Levaniškio kolūkio pirmininku S. Samšonovu kalbėjome apie javapjūtės eigą, darbščiausius kombainininkus, ūkio vadovus ne kartą paminėjo Algirdas Sniukšta. Tai jis šią javapjūtę pirmasis priėmė pirmąjį šimtą tonų grūdų, tai jam nuolatos įteikiamos pereinamosios raudonosios gairės. Algirdas Sniukšta — pirmos klasės mechanizatorius, ūkyje dirba su traktoriumi dvylika metų, su kombainu — dešimtus. Patyrimo, darbštumo jam pakanka, todėl Algirdas visuomet kruopščiai įvykdo visas užduotis. O dirbti šiam mechanizatoriui tenka visur: ir sėti linus, ir pjauti šieną, kukurūzus, ir kirsti grūdines kultūras. Siemet sėjų socialistiniame lenktyniavime A. Sniukšta užėmė pirmąją vietą, už pusmetį jam buvo pripažintas geriausio ūkio mechanizatoriaus vardas. A. Sniukšta, kurį matome šioje VUL BAGDONO nuotraukoje, yra išrinktas Levaniškio kolūkio valdybos nariu.

KO DEL FERMOSE MAŽOKA PARŠELIŲ?

Dėl pašarų stokos ir atšiaurių žiemos sąlygų kiaušienos gamyba žimet daugelyje rajono ūkių yra sumažėjusi. Žemdirbiai deda daug pastangų, kad šią vasarą būtų paruošta daugiau stambųjų bei sultingųjų pašarų galvijams ir tuo pačiu didesnę dalį koncentruotų pašarų būtų galima skirti kiaušinių fermoms.

Lygia greta visuose ūkiuose turi būti pasrūpinta, kad sparčiau didėtų kiaušinių bandos. Deja, organizuojant veislinių kiaušinių atranką, kergimą ir priežiūrą, kai kuriose fermose vis dar neišvengiama spragų.

Gegužės ir birželio mėnesiais eilėje rajono ūkių trūkavo kulių. Susigriebta juos pirkti iš veislininkystės ūkių tada, kai jau reikėjo kergti kiaušius, o vertėjo kuliukus įsigyti 2–3 mėnesiais anksčiau. Dėl šio nesklaidumo daugiau kiaušinių buvo sukerpta antroje vasaros pusėje ir jos paršuosios nelabai palankiu metu, jau žiemos šalčiams užklupus. Tuo tarpu mūsų socialistinio lenktyniavimo partneriai rokiškėnai sėkmingiau tvarko kiaušinių bandos reprodukcijos reikalus. Rokiškio rajone daugiau kiaušinių buvo sukerpta pavasarį bei vasaros pradžioje, tad, vasarai baigiantis, šiame rajone jau gautas papildomas 2 tūkst. paršelių rezervas, viršijant planinę užduotį.

Kal kuruose rajono ūkiuose pasigendama rūpestingai paršingų kiaušinių priežiūrai. Antal, Surdegio kolūkio Jovarių tvarte metalinės tvoros apirusios, todėl sukerp-

tos ir ruojančios kiaušius lاندžioja iš vieno gardų į kitus. Šiamė kolūkyje įrengta nebloga vasaros stovykla, bet ir čia garduose kartu laikomos sukerptos bei ruojančios kiaušius. Dėl tokios, atrodytų, smulkmenos, nemaža paršingų kiaušinių traumuoja, po to jos atsiveda nesveikus ar negyvus paršelius.

Trūksta šeimininkiškos rankos Naujasodžio tarybinio ūkio kiaušinių fermoje. Čia pasigendama tikslios bandos reprodukcijos apskaitos. Ūkyje uždelstas kiaušidžių remontas ir patalpų ruošimas žiemai. Sugedus mėslo transportieriui Ežerėnų tvarte, nebuvo skubama jį remontuoti, susikauptė daug mėslo. Nepasirūpinama laiku išsiburti ir išvežti srutas iš Kunigiškių kiaušidės. Nedenzifikuotose, blogai valomose patalpose kiaušius skursta, nepasizymi visumu, veda silpnokus, ligotus paršelius. Šie lėtai auga, ypač todėl, kad nesutvarkytas jų papildomas šėrimas.

Prastai su kiaušinių bandos reprodukcija reikalauja „Vienybės“ kolūkyje. Metinė paršelių gavimo užduotis šio mėnesio pradžioje čia buvo įvykdyta tik 48 procentais. Maža kiaušinių (tik 76) kolūkyje sukerpta gegužės — liepos mėnesiais. Kita tlek buvo numatyta sukerpti per šį mėnesį, bet jų kergimas vis atidėlojamas. Panašių trūkumų esama ir M. Melnikaitės kolūkio kiaušinių fermoje. Šių ir kai kurių kitių ūkių specialistai, neplanuodami kiaušinių kergimo nuosekliais ciklais, prastai panaudoja tvartių patalpas. Būna atve-

jų, kai gardai pustusčiai, paršelių mažoka, o kitu metu, priešingai, apsiparšuoja tiek daug kiaušinių, kad paršeliams tampa ankšta, tenka garde laikyti net po du lizdus, ir dėl to prieauglis skursta. Ypač negerai, kai masinis paršavimas vyksta per žiemos šalčius.

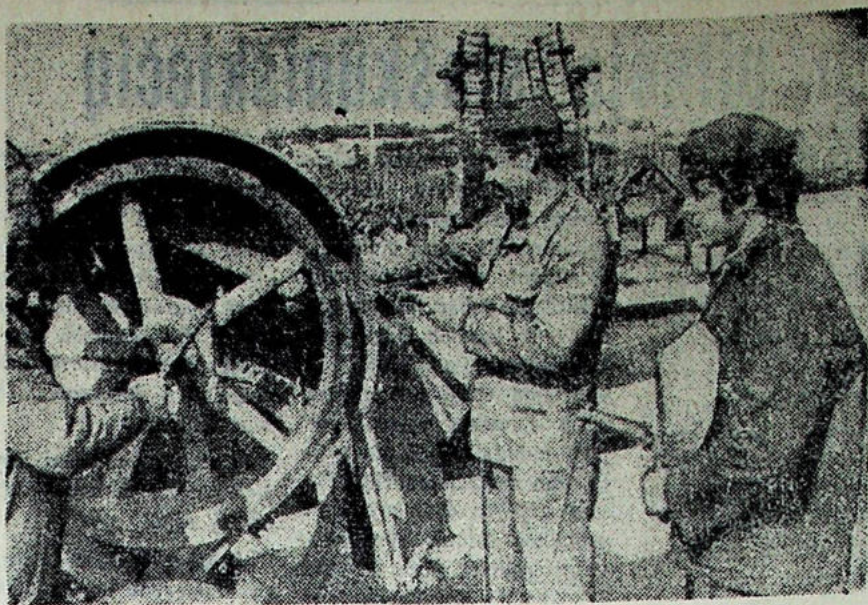
Kuo sparčiau ištaisysime šiuo metu kiaušinių bandos reprodukcijos spragas, tuo sėkmingiau vykdysime kiaušienos pardavimo užduotis ateinančiais metais.

V. PAULAVICIUS

Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės kiaušinių kystės skyriaus viršininkas,

D. BINKYS

„K. d.“ koresp.

Kasmet rūpestingai pasiruošta įvairpūlet „Anykščių šilto“ kolūkio inžinerijos-technikos darbuotojai. Kombainai, traktoriai, šiaudų presavimo technika yra paruošiama darbai labai rūpestingai. Be to, darbymečio metu nuolat budi techninio aptarnavimo grandis, kuri čia pat lauke sulaiso gedimus. Kai darėme šią nuotrauką, mechanizatoriams Zigmui Pulokui ir Kazimui Adrikoniui į pagalbą prie šiaudų preso buvo atskubėjęs suvirintojas Jonas Jakniūnas. Pasireiškusi gedimą bendromis pastangomis visi labai greitai pašalino.

Vyt. Bagdono nuotr.

BULVIAKASIUI ARTĖJANT

Baigiantis rugpjūčiui, kas kart vis ryškiau pastebime artėjančio bulviakasio požymius. Ankstyvųjų ir vidutinio ankstyvumo veislių bulvienojai jau nurudavę. Esant lietingiems orams, maras įsimetė ir į vidutinio vėlyvumo bulves. Todėl galima prognozuoti, kad ir šių veislių bulvienojai ilgiau žali neišsilaikys, kaip iki rugsėjo vidurio.

Užsitęsusi sausra pirmoje vasaros pusėje sulaukė bulvių augimą. Jos atsigavo tik po gausesnį kritulių ir sparčiai augo. Elmininkų bandymų stotyje rugpjūčio 20 dieną vidutinis kero svoris Vilijos bulvių buvo 640 gramų, o Varsnos — 780 gramų. Per dekadą kero svoris vidutiniškai priaugo Vilijos bulvių 90 gramų arba 36 cent iš ha, Varsnos bulvių — 110 gramų arba 44 cent iš ha. Jeigu bus palankios bulviakasio sąlygos, šiemet turėtume prikasti nemažiau bulvių, kaip ir praėjusiais metais.

Rugsėjo pradžioje nedelsiant reikia nukasti ankstyvas bulves, nes ilgiau dirvoje pabuvę gumbai nuo sergančių bulvienojų užsikrės maru ir pradės pūti. Dar daugiau tokių bulvių supus kau-puose arba saugyklose. Men-

ka nauda, jeigu maru užkrėstos sėklinės bulvės išsilaiko per žiemą nesupuvusios. Tokias bulves pasodinus pavasarį, vėl platinama liga, išretėja pasėliai.

Vidutinio vėlyvumo veislių bulviakasi reikia pradėti ne vėliau rugsėjo vidurio ir užbaigti spalio 5—10 dieną. Mūsų tyrimai rodo, kad užsitęsusi bulviakasi iki spalio 20 dienos, Vilijos bulvių derliaus prarandama 55 cent iš hektaro arba 22,5 proc., lyginant su optimaliausiu bulviakasio laiku — rugsėjo 25 diena.

Jeigu bulvienojai išsilaiko nenuodžiūvę iki bulviakasio pradžios, juos reikia nupjauti. Nupjovus žalius bulvienojus, bulvės kasamos po 10—12 dienų. Kai pjaunami pusiau parudavę bulvienojai, kasama po 5—7 dienų, o kai pjaunami visiškai nudžiūvę bulvienojai, galima kasti tą pačią dieną po nupjovimo. Yra patirta, kad per tiek laiko sutvirtėja bulvių odelė, jos mažiau pažeidžiamos bulviakasio metu, mažiau nukentčia nuo puvinio. Pjaunant žalius bulvienojus, iš vieno hektaro surenkama apie 100 cent žalos masės, o pjaunant pusiau parudavusius, surenkama apie 90 cent.

nerių bulvienojų masės, kurių yra apie 10—12 cent pašarinių vienetų ir apie 2 cent virškinamųjų proteinų. Tai didelis rezervas sultingų pašarų ištekliais papildyti.

Prieš pat bulviakasi žiomet bus pravartu išpurenti tarpueilius, nes dirvos labai supuolusios.

Jau pirmosiomis bulviakasio dienomis reikėtų intensyviau naudoti bulvių kombainus, nes pradžioje bulviakasio dirvos būna sausesnės, kombainai dirba našiau. Prieš pagrindinį bulviakasi nukasa, mos 10—12 m pločio laukų pagražos. Patyrimas rodo, kad jeigu iš anksto kombainų apsisukimo juostų nenukaskime, tai bulviakasio pabaigoje, jas kasant, nauda būna maža, nes bulvės būna sutraiskytos. Kasant kombainais, iš anksto laukas suskirstomas į užuogas po 64 vags. Šios užuogatos dar dalinamos į 4 dalis po 16 vagų. Užuogant riba — sandūrinis tarpueilis. Jeigu kasant nesilaikoma sandūrinio tarpueilio, dirvoje lieka daugiau neiškastų gumbų, be to, daugiau bulvių pažeidžiama. Kasant bulviakasi, dirvoje lieka iki 15 proc. neiškastų ir užpiltų žemėmis bulvių. Todėl bulvienas būtina kultivuoti ir likusias bulves surinkti. Šiuos darbus reikia padaryti lygiagrečiai su pagrindiniu bulviakasiu. Persikelti į kitą bulvių lauką reikia tik tada, kada prieš tai kastame nurinkli visi gumbai. Patyrimas rodo, kad gumbų nurinkimas atidedant po pagrindinio bulviakasio, gaunami nemaži nuostoliai, nes dirvos paviršiuje esančios bulvės pažaliuoja, apšąla, pradeda pūti.

Priemolio dirvoje šiemet bulvės labai žemėtos, todėl, kur tik yra galimybė, reikėtų taikyti atskirtinį kasimo būdą. Jau nuo pirmųjų bulviakasio dienų reikia pasirūpinti

bulvių sėklos supylimu. Sėklai būtina palikti bulves iš sėklinių sklypų ir pirmiausia jas nukasti. Kasant sausas, gerai subrendusias ir ligų neužkrėstas bulves, galima jas iš karto išriūšiuoti. Tuomet lygiagrečiai galima atskaityti ir su paruošinėmis organizacijomis, parduodant joms stambius gumbus. Šiaip, ne visai subrendusias, ligų pažeistas ir žemėtas bulves reikia supilti į laikinas patalpas, pradžioje išriūšiuoti ir nukreipti pagal paskirtį. Į atskirus kaupus arba aruodus rekomenduojama supilti maru užkrėstas bulves, kai liga yra pažeidusi daugiau kaip 10 proc. gumbų. Ligotos bulvės ilgam laikymui netinka.

Patyrimas rodo, kad prastokai bulvės išsilaiko pritai-kytose netipinėse saugyklose. Dažniausiai jose būna įrengtas silpnas vėdinimas, nepajėgūs ventiliatoriai. Reikėtų pakeisti ventiliatorius galingesniais taip, kad vienai tonai bulvių tektų po 70—100 kub. m oro per valandą. Pritaikytose saugyklose reikėtų išardyti aruodus, nes jie apsunkina bulvių pyliną bei perrinkimą, o be to, laikant bulves be aruodų, padidėja patalpų išnaudojimo koeficientas. Dabar dar laikas pasirūpinti saugyklų dezinfekcija, nes perėjais metais buvo išplitę puviniai. Taip pat reikia išvalyti ir suremontuoti vėdinimo kanalus.

Taupydami šiaudus kaupų uždengimui, šiemet lengvose dirvose, kur nėra užmirkimo pavojus, darykime 30—40 cm įgilintus į žemę kaupus. Tokiu būdu sutaupysime apie vieną trečdalią šiaudų. Taip pat nepamirškime pasigamin-ti ventiliacijos kanalų kaupams, kad galėtume pritaikyti aktyvią ventiliaciją.

J. Mikalajūnas

Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

Kukurūzų silosas su priedais

atkel tai iš įpus

kukurūzų reikėtų pridėti vi-kių—avižių mišinių, kurie ne-pribręs sėklai.

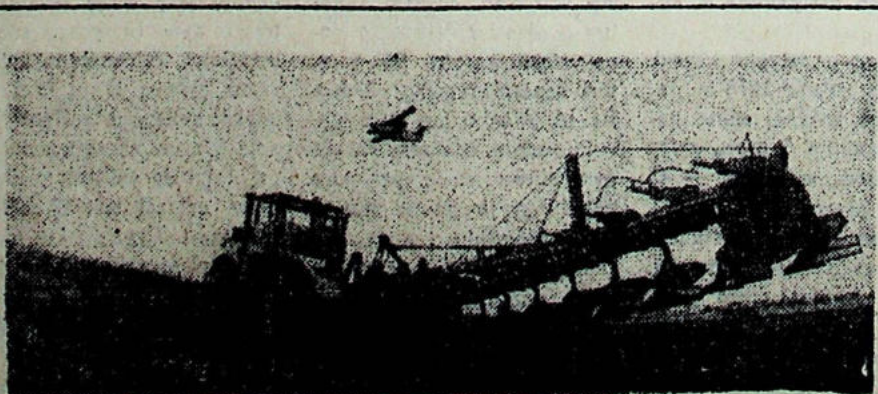
Neturint pridėjimui prie kukurūzų daugiamečių žolių atolo arba kitių sausesnių pašarų, reikia pridėti susmul-kintų gerų vasarinių šiaudų arba pelų. Be to, prie silo-suojamų kukurūzų verta pri-dėti apie 20—30 proc. ir pri-brengusio vasarajaus (mie-žių, miežių — avižių — ankš-tinių mišinių), kurie dėl jų piktžolėtumo bei sugulimo li-ko nenupjauti. Tokį silosą gyvuliai noriai ēda.

Silosuojamas pašaras turi būti gerai suslėgtas. Reikia tikrinti, kad temperatūra ne-pakiltų daugiau kaip iki 35—38 laipsnių.

Siloso tranšėją reikia pri-

pildyti per 3—5 dienas, o jei yra galimybės — dar greičiau. Gerai suslėgtus pašarą reikia pridengti polietileno plėvele ir ant jos užpilti 20—30 cm storio kraiko durpių sluoksni.

A. Dučinskas
Žemės ūkio mokslų
kandidatas

Daugiau kaip po 30 cent grūdų iš hektaro kasmet prikelia Šiaulių rajono „Raudonosios vėliavos“ kolūkio žemdirbiai. Jie augina javus, griežtai prisilaikydami agro-technikos reikalavimų. Dabar kolūkyje masiškai ariamos ir tręšiamos dirvos žiemkenčiams. Be minerali-nių trąšų, daugelyje plotų į hektarą įterpiama iki 40 tonų mėšlo.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. VIII. 28

Pokalbį tęsia skaitytojas

Mane visada jaudina Rugėjo pirmoji. Ši diena, kai viso krašto jaunimas renkasi į mokyklas, man tapo savotiška švente. Tą dieną jaudinasi mažas pirmokėlis, žengdamas į naują savo gyvenimo aplinką, jaudinasi pirmakursis studentas, jaudinasi ir tie, kurie seniai nebevarsto mokslo įstaigų durų, bet jautriai prisimena savo mokyklinius metus.

Toli praeityje pasiliko ir manieji mokslo metai. Gražus jie buvo, todėl prisiminimai išliko gana ryškūs, ilgiau įsimintini. Gyvenimas manęs nekepino. Būdama vienerių metų gausioje šeimoje likau našlaite. Visas mano vaikystės ir jaunystės laikotarpis prabėgo sveltinių žmonių tarpe, be mylimo žmogaus — mamytės. Pagrindiniu mano gyvenimo kelrodžiu buvo mokytojai. Jie mane išvedė į tiesos pažinimo kelią, jie buvo man autoritetai ir pavyzdžiai. Nuo ankstyvos vaikystės stebėjau kiekvieno mokytojo elgesį mokykloje ir buityje. Iš kai kurių emiau pavyzdį. Jei per keletą dešimčių metų iš galvos pranyko matematikos formulės ir fizikos dėsniai, tai kiekvienas mokytojo taktiškas elgesys ir pamokantis žodis išliko visam gyvenimui.

Dažnai klausome, skaityme, kad tėvai blogai auklėjo savo vaikus, per mažai joms skiria paauklųjų auk-

lėjimui. Su šiomis mintimis reikia sutikti. Bet į auklėjimo problemas man norisi pažiūrėti tėvų akimis, iš kito kio taško.

Prisimenu, kaip mano vaikui laukdavo sekmadieno, kada mes būsimė namie ir su jais praleisime laiką. Tuo metu savaitėje turėjome tik vieną laisvą dieną. Dabar poilsio dienos savaitėje yra dvi. Na, o darbo dienomis iš ryto, išeinant į darbą, vaikai

O ar viską padaro tie, kuriems tėvai patiki brangiausią savo turinį — vaikučius? Ar jie nepamato pirmųjų neteisybės daigų? Kodėl mažas vaikutis pas vieną auklėtoją darželyje iš ryto su džiaugsmu bėga pasisveikinti, o pamatęs kitą visai nenori su ja pasilikti? Ar nepilnamos iš tėvų dovanėlės, kad jų vaikas būtų labiau mylimas ir prižiūrimas? Kaip jaučiasi auklėtojos, priimdamos iš tėvų vertingas kolektyvinės dovanas? Kodėl pasveikinimui dabar neužtenka gėlės žiedo ar knygos?

Ar negimė dar tada, kai vaikų darželis buvo nešami tortai ir limonado buteliai gimtadieniams atžymėti? Ar visi tėvai noriai į tokias naujas tradicijas žiūri, ar nėra čia savotiškumo prievartavimo? Didelį rūpestį sudaro specialybės pasirinkimas, nuo to paskui priklauso jaunimo ateitis. Bet kokia specialybė gyvenime yra pati svarbiausia, reikalingiausia? Į šį klausimą aš negalvodama drąsiai atsakyčiau, kad vaikų darželio ir mokytojo, nes po tėvų jie yra pirmieji

turtinagesnių tėvų vaikai galėjo baigti mokyklas, tai dabar pasiekėme tokio lygio, kad vidurinis išsilavinimas yra privalomas visiems jaunuoliams. Trumpai pažvelgime, ką iš tėvų namų ir mokyklos, be bendrų dalykų žinojimo, tie jaunuoliai išsineša į gyvenimą. Keistai atrodo, kad vienas kitas išsilavinęs jaunuolis, atėjęs į svetimą butą, nejaučia reikalo net kepurės nusiimti. Koks netikėtumas kartais jaučiamas, kai jaunas vyras, atidavęs duris, pro jas pirmą praleidžia moterį ar vyresnį žmogų. Bet tokios akimirkos retos. Vazinėjant tenka stebėti autobusuose sėdinčius jaunos vaikus, merginas, šalia tėvų sėdinčius vaikus, kurie ramiai jaučiasi ir nepastebi šalia jų stovinčio žymiai vyresnio ar net visai seno žmogaus.

Liaudies išmintis sako, kad norint duoti kitam, pats reikia turėti. Ar negalima tos minties pritaikyti gyvenime perteikiant gražius elgesio taisykles, moralės principus ir dvasines vertybes. Auklėjimo klaidas lengva padaryti, bet sunku jas atitaisyti. Gal dar mokyklos suole mokiniams reikėtų suteikti daugiau žinių, kurios bus jiems vėliau gyvenime reikalingos auklėjant savo vaikus. Šių žinių juk ne visi vaikai gali gauti savo šeimose.

Vaikų darželių auklėtojos ir mokytojos yra didžiulė armija ir jėga, kuri iš jauno, bręstančio vaiko turi kurti naują kilnų žmogų su visomis geriausiomis savybėmis. Tik yra būtina sąlyga, kad jį patys būtų tikraisiais gyvenimo švyturiais. O tokių pedagogų vardus su meile ir pagarpa visą gyvenimą minės tėvai, prisimins buvę jų auklėtiniai.

Beveik visą laiką dėl blogo vaikų auklėjimo priekaištus girdi tik tėvai. Tačiau klaidų kartais padaro ir kiti auklėtojai. Reikėtų, matyt, dėl šito labiau susimąstyti visiems.

Z. Butkienė

Marytė Satkūnaitė „Ažuolo“ kolūkyje daug metų dirba gyvulininkystėje. Pirmaisiais kolūkinio gyvenimo metais ji dirbo karvių melžėja, vėliau šėrė kiaules, o dabar septintus metus prižiūri iki 6 mėn. amžiaus veršeliu. Veršinėkė labai rūpestingai atlieka savo pareigas, stengiasi fermoje palaikyti pavyzdinę tvarką, todėl nuolatosis pripažįstama socialistinio lenktyniavimo mokytoja. Pirmąjausiaja azuolietei M. Satkūnaitėi yra suteiktas antros klasės gyvulininkystės meistrės vardas.

Vyt. Bagdono nuotr.

PROBLEMAS, JAUDINANČIOS TĖVUS

dar miegodavo, per pietus paskubomis su jais susitikdavome, o po darbo dėl namų ruošos su vaikais bendravau tik akimirksniais. Prižiūrėję juos atsitiktinai auklės. Paskui prasidėjo mokyklos lankymas, beveik iš visomis dienomis savarakiškas gyvenimas be tėvų ir vyresniųjų priežiūros. Ir kiek vaikams galima duoti taip mažai su jais būnant kartu?

Labai daug vaikų dabar lanko vaikų lopšelius ir darželius, čia praleidžia iš visą dieną. Ateina jie ten dar visai mažyčiai, ir šunku tikėti, kad jie galėtų atsinešti blogų įgūdžių iš šeimos. Juk beveik visi tėvai stengiasi, kad jų vaikai išaugtų gerais žmonėmis.

Jau seniai skaičiau M. Sabo pedagoginio turinio knygas, kuriose aiškinama, kad vaikai labai anksti savo protu pradeda suvokti, aplinkos pasaulį ir iš pamatytų pavyzdžių mokosi gyventi. O ar reikalingi vaikų darželyje išleistuvių baltai, kur brangūs tėveliai vaishinasi ne vieną vakarą? Ką apie tai galvoja darželių vadovai, koks pavyzdys rodomas vaikams? Iš viso, ar ne per daug visokių progų, švenčių ir balių žmogui priglajovame nuo ankstyvos vaikystės? Ar tie baltai vėliau vaikams netaps būtinybe? Simtai klausimų iškyla kai kuriems tėvams dėl bendros auklėjimo sistemos, jau nepriklausančios nuo jų pačių.

Viena bendradarbių pasakojo apie savo gimtinės dukras. Išvažiavo jos studijuoti, ir iš namų vis prašė pinigų, sugalvojo įvairių reikalų, o tėveliai sunkiai dirbo ir stengėsi patenkinti „rimtus“ dukrelių reikalus. Tėvai pasitikėjo savo vaikais. O dukros kurso draugų tarpe šventė gimtadienius, „laistė“ išlaikytus egzaminus ir kitų progų pasiilksminti vis išgalvodavo. Ir tai, jų akimis žiūrint, virto gyvenimo būtinybe. O nuo kada ta būtinybė atsiranda?

auklėtojai, šviesos ir gėrio nešėjai, tiesos skleidėjai ir jauno žmogaus — mūsų ateities kūrėjai. Mokytojo gėrio ir grožio pasėti daigai jaunų žmonių širdyse per daugelį jo metų gali plėči subijoti. Juk mokykloje vaikams praleidžia iš visą dešimtmečius ir kaip tik tuos metus, kada jie yra imliausi gėriui ir blogiui. Mūsų šeimos dabar daugumoje negausios. Blogu keliu einantys tėvai sugadina vieną ar du savo vaikus. O kiek vaikų gali suklaidyti klystantis mokytojas, kai jį seka ir iš jo gyventi mokosi ne šimtai, bet tūkstantai vaikų?

Prieš daugelį metų „Komjaunimo tiesoje“ skaičiau vieno Maskvos universiteto profesoriaus straipsnį apie šimtmečiais nesenstančias moralines tiesas ir normas. Dažnai dabar spaudoje mes rašome apie pasodintus medžius, gėlynus, gražiai tvarkomas aplinkos konkursus. O ar nereikėtų taip pat daug kalbėti apie viso to grožio kūrėją — žmogų, teisingą jo auklėjimą?

Pastaraisiais metais labai pagerėjo materialinės mūsų gyvenimo sąlygos. Bet ar visada geros gyvenimo sąlygos duoda teigiamus auklėjimo rezultatus? Jei anksčiau tik

Apdovanoti garbės raštais

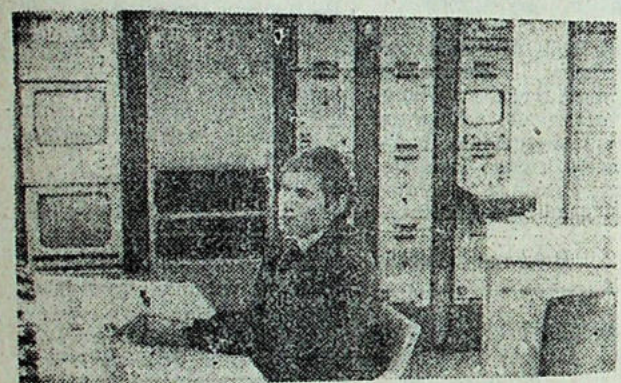
Du studentų statybiniai būriai per trečiąjį semestrą našiai padirbėjo, talkininkaudami Anykščių rajono statybinių organizacijų — Kilmijos mechanizuotos kolonos ir Anykščių statybos ir remonto valdybos darbuotojų kolektyvams. Grupė talkininkų už gerą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą apdovanota LKP Anykščių rajono komiteto ir rajono Liaudies

deputatų tarybos vykdomojo komiteto garbės raštais. Apdovanotųjų tarpe — studentų statybinių būrių „Aukštaitija“ vadas Antanas Bogušis, šio būrio narys Dalius Laukininkas, studentų statybinių būrių „Žibūrys“ vadas Juozas Raišutis ir šio būrio narys Vytautas Zaukevičius.

Už ilgametį ir nepriekaištingą darbą LKP Anykščių

rajo komiteto ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto garbės raštais apdovanoti Anykščių kinų direkcijos darbuotojai — ekonomistė Stasė Kazlauskaitė, vairuotojas Kazys Kisielius, kino mechanikė Romualda Mulevičienė ir kino mechanikas Juvencijus Ridiakas.

„K. d.“ inf.

Kaune pradėjo veikti nauja televizijos ir radijo stotis. Rikiuotėn stoji pirmasis siųstuvas, kurio antenos iškeltos į pastrečio šimto metrų aukštį. Jos nukreiptos taip, kad galingesnis signalų srautas sklįstų ne Vilniaus link, kur pakanka tenykščio siųstuvo, o į pietvakarių ir šiaurės pusę. Tokiu būdu respublikinės televizijos laidas bus galima matyti daug didesnėje teritorijoje.

Ateityje, pradėjus stotis veikti visu galingumu, bus transliuojamos trys televizijos ir keturios radijo programos.

NUOTRAUKOJE — prie centrinio aparatinės valdymo pulto inžinierius A. Cernevičius.

A. Palionio nuotr. (ELTA)

Tikinčiajam ir ateistui

Dabartinės imperializmo ir socializmo ideologinės kovos analizė rodo, kokią svarbią vietą imperialistinė propaganda skiria religijai. Kaip žinoma, socialistinėje visuomenėje jau seniai įsiviešpatavo visiškai tikinčių ir netikintų žmonių pažiūrų vienybė lemiamais vidaus ir užsienio politikos klausimais. Absoliuti tikinčiųjų dauguma — krikščionys, antisocialistinės, sekmingai dalyvauja kuriamajame darbo procese. Žinoma, tikintieji ir netikintieji skirtingai suprantą, pavyzdžiui, dorovingumo ir moralės klausimus.

Tačiau mūsų ideologiniai priešai norėtų šiuos skirtingus

gumus padidinti iki konfrontacijos socialiniais-ekonominiiais ir politiniais klausimais. Jie norėtų suskaldyti mūsų visuomenę religiniu principu. Antai Vienos kardinolas F. Kiovingas, skelbdamas savo norą tikrove, rašo, kad tarybinę visuomenę, girdi, sudaro dvi klasės: tikintieji ir netikintieji.

Naudodami religinį konfliktą, imperializmo gynėjai mėgina dangstyti savo antitarybines, antisocialistines pažiūras. Triukšmas dėl vadinamosios „demokratijos“, „žmogaus teisių“, „sąžinės laisvės“ mūsų šalyje sukeltas visiškai aiškiu tikslu: pakirsti iš vidaus, susilpninti tautų vienybę, demoralizuoti

Tarybų Sąjungos darbo žmones. Katalikų oficiozas — žurnalas „Civiltas katalikas“ kartu su buržuazine propaganda konstatuoja: „Komunizmo neįmanoma sunaikinti politinė lazda. Katalikų pasaulis turi ieškoti būdų, kaip daryti didesnę įtaką darbo žmonių protui ir širdžiai“. Štai kodėl taip aktualiai šiandien skamba TSKP CK nutarimo „Dėl ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ žodžiai, kad vienas iš svarbiausių idėjinio auklėjamojo ir informacinio darbo uždavinių — padėti tarybinams žmonėms suvokti visą šmeižikiškos propagandos apgaulę, aiškiai, konkrečiai ir įtikinamai demaskuoti jos

klastingus metodus, skelbti žmonėms tiesą apie pirmąją pasaulyje nugalėjusio socializmo šalį.

1.

Kokių priemonių griebiasi buržuazinė ir klerikalinė propaganda? Tai pirmiausia radijo laidos. Kas parą religinė problematika užima 80—100 valandų jų laidose. Amerikos politologas Polis Lainbardžeris knygoje „Psichologinis karas“ pažymi, kad radijas, be abejo, yra pigiausia priemonė informacijai skleisti tarp milijonų žmonių, kad ideologinėje kovoje tenka maskuoti „savo veldą“, dangstyti tėvyne, dievu, bažnyčia.

1978 metais katalikų

„Vatikano radijas“ kas mėnuo sekmadieniais transliuodavo įmantrius kažkokio Dmitrijaus Dudkos samprotavimus — „Dvasininko užrašus“, kuriuose nežinia ko buvo daugiau: religinio maniko svaigiojimų ar užkietėjusio antitarybininko jėzuitiško apskaičiavimo.

Buržuaziniai ideologai visai stengiasi panaudoti ir tokį kanalą, kaip įvairios religinės, o iš esmės antitarybinės literatūros siuntimas į mūsų šalį. Ant vieno voko buvo užrašyta: „Politechnikos instituto futbolo komandos kapitonas, Puškino g. 10, Vladivostokas“.

Bus daugiau

Unifikavimo pranašumai

Lengvų ir ekonomiškų didelių gabaritų aukšto gamybinio išbaigtumo konstrukcijų pramoninė gamyba — vienas svarbiausių uždavinių, kurie keliama šalies melioratoriams šiame penkmetėje. Tai — svarbiausias kelias, siekiant atpiginti naujus melioravimo įrenginius, pagerinti jų kokybę ir prailginti tarnavimo laiką, sutrumpinti statybos terminus ir taupyti statybines medžiagas. Apie tai pasakoja teminė paroda „Techniškai tobulų melioravimo sistemų unifikuoti įrenginiai ir konstrukcijų kompleksas“, atidaryta TSRS LOPP „Melioracijos ir vandens ūkio“ paviljone.

(TASS-ELTA)

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Geriau saugokime transporto priemones

Pabudęs vieną rytmetį anykštėnas Feliksas Ušackas žvilgtelėjo pro KMK bendrabučio langą į kiemą ir nustėjo: ten nebebuvo jo nuosavo automobilio VAZ-2101. Anykščių Vlado reikalų skyriaus darbuotojai tučtuojau pradėjo dingusio automobilio paieškas. Neilgai trukus Vilniaus miesto milicijos valdybos darbuotojai anykštėnams pranešė, kad jų ieškomi „Ziguliai“ rasti sostinėje prie vieno viešbučio. Panudojant šiuolaikinę aparatūrą, greitai buvo nustatytas ir surastas automašinos nuvarytojas. Tai Anykščių Auto-transporto įmonės darbuotojas Valdemaras Kerbelis. Jis kartu su bendradarbiu Romualdu Milevičiumi ir niekur laikinai nedirbančiu Stasiu Riauba iš vakaro girtuokliavo Anykščių KMK bendrabutyje. Prisigėrusiam iki solies V. Kerbeliui šovė mintis aplankyti Vilniuje gyvenančią merginą. Nieko nelaukdamas jis prlėjo prie klemės stovintio automobilio, truputį pasikrapštė prie užrakto, sėdo ir nuvažiojo.

Už automašinos nuvarymą V. Kerbelis nuteistas pusant-ry metų, bausmę atliekant liaudies ūkio statybose. Automašinos savininkas P. Ušackas milicijos pareigūnų budrumo dėka atgavo savo „Zigulius“.

Tačiau po šia istorija dar nesinorėtų padėti tašką. Nusikaltimas galėjo neįvykti, jei automobilio savininkas būtų buvęs rūpestingesnis. Kas trukdė F. Ušackui savoje mašinoje įrengti garsinę signalizaciją? Mūsų pramonė gamina tokius signalizatorius, jie gana pigiai kainuoja, juos nesudėlinga sumontuoti. Galėjo automobilio savininkas užrakinti ir vairą. Deja, F. Ušackas pasitenkino tik tuo, kad užrakinio mašinos dureles.

Panašių faktų rajone pasitaikė ir daugiau. Nemažai buvo ir motociklų vagysčių. Štai, fabriko „Spartakas“ darbininkas Vidmantas Andrijauskas prisigėręs patinęjo pėsčias eiti į Stakių kaimą, todėl atėjo į transporto stovėjimo aikštelę Baranauko aikštėje, sėdo ant pir-

mo pasitaikiusio K-750 markės motociklo ir bandė jį važiuoti. Tikrai draugininkų Jakovo Jakimovo ir Ivano Lebedevo operatyvumo dėka kelias nusikaltimus buvo užkirstas. Už bandymą nuvaryti svetimą motociklą V. Andrijauską apsvaistę draugiškasis teismas. Tačiau dėl savo netinkamo elgesio jis išvadų nepadarė, neperseimasių vėl nuvažiojo svetimą transporto priemonę. Už tai V. Andrijauskui yra iškelta baudžiamoji byla.

Ir vėl norime pasakyti rimtus priekaištus motociklų savininkams. Dar gana dažnai motociklai paliekami stovėti ilgesniam laikui, kai kurie motociklų savininkai net pamiršta nuėmiant pasiimti degimo raktelius. Ilgapirščiams tokie motociklai — puikus radinys. Štai, vienas iš paskutiniųjų įvykių. Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio darbuotojas Jonas Cibas motociklu „Iž-Planeta“ atvažiojo į Kavarską ir tik trumpam užbėgo į parduotuvę. Išėjęs iš parduotuvės jis pasigedo savo motociklo. O pa-

sirodo, gatvė ėjęs neblaivus Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės klaukininkystės filialo vairuotojas Vidmantas Neniškis pastebėjo stovintį motociklą ir dargi įjungtą degimo raktelį, ramiausiai motociklą užsivedė ir parvažiojo į namus. Kadangi savajam motociklui reikėjo dalių, V. Neniškis pradėjo ardyti pavogtą motociklą. Tikrai nespėjo, nes laiku jį sučiupo atskubėję milicijos pareigūnai.

Už tokį poelgį V. Neniškis gaus pagal nuopelnus.

Išstatymu numatyta gana griežta atsakomybė transporto priemonių nuvarinėtojams bei vagims. Ilgapirščiai visuomet anksčiau ar vėliau surandami, jie gauna patirtas bausmes. O transporto priemonių šeimininkai, jau kartą pamokyti, pradeda rūpintis savo automobilių ar motociklų apsauga. Bet kodėl susirūpinama tik tada, kai jau būna „šaukštai po pietų“?

Garažose, kur laikoma motociklai ir mašinos, galima įsirengti signalizaciją. Už nedidelį mokestį tai padaryti savininkams padės milicijos pareigūnai.

Palikus motociklus nors trumpam stovėjimo laikui, reikėtų užrakinti jų vairus, patartina kiekviename motocikle įrengti slapto degimo sistemos išjungėjų, kurie būtų žinomi tik pačiam transporto priemonės savininkui. Tokius išjungėjus pasigaminoti patiems visai nesunku. Gal būtų, rajono buitninkai, taisydami motociklus, taip pat galėtų norintiems suteikti tokią paslaugą.

Pastaruoju metu pasitaikė kelios visuomeninio transporto priemonių vagystės. O jų rajone galėjo ir nebūti. Tačiau...

„Jau kai kurtų ūkį, įmonės organizacijų darbuotojai labai lengvabūdiškai kur pa-klūva palieka neužrakintas transporto priemones, vie-nam ar kitam kolektyvui pri-klausančias automašinas, motociklus naudoja savo re-ikalams, laiko nakties metu namuose. O juk reikėtų ko-lektyvų vadovams griežčiau pasirūpinti tuo, kad visos automašinos, valdiski moto-ciklai stovėtų garažuose, ūkių, organizacijų kiemuose, tam tikslui skirtose vietose, o ne kur nors patvoriuose, gatvėse, laukuose.“

A. Paškevičius
Anykščių VRS kriminalinės paieškos poskyrio viršininkas.
Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Gerėja keliai

Anykščių autokelių vadybos darbuotojai šiais metais paruošė kelio sankasą juo-dai dangal kelyje Troškūnai — Karčiai. Jau kelias dienas Ukmergės kelių statybos val-

dybos Nr. 2 darbuotojai trū-sia klodami juodą dangą. Greitu laiku Troškūnai — Karčiai kelias bus atidarytas.

A. Nemunaitis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame or-ganizacijoms, bendradar-biams, pažįstamiems, kaimy-nams, draugams, giminiams, visiems, kurie užjautė ir pa-dėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą mamytę Taisiją Tamilių-Jermolajevą.

Dukters ir sūnūs

Nuoširdžiai dėkojame TSO pirminin partneri ir profsą-junginei organizacijoms, „Svyturio“ kolūkio valdybai, specialistams, bendradar-biams, giminiams ir visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant my-limą vyrą ir tėvelį Liudą Mi-slūną.

Zmona ir vaikai

Reikiame nuoširdžią pa-dėką Andriūškio kolūkio specialistams, mechanizato-riams, kontoros darbuoto-jams, Viešintų apylinkės ta-rybos darbuotojams, Andri-ūškio aštuonmetės mokyklos mokytojams, kaimynams, gi-minėms, visiems, kurie už-jautė sunkią valandą, laido-jant Bronių Aleknavičių.

Zmona

ELENAI DUBROVIENAI
Tegu nuoširdi užuo-jauta paguodžia Tave, netekus mylimos mamytės.

Taupomosios kasos darbuotojų kolektyvas

RAISAI JUKNONIENAI
Tegu nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus, netekus brangaus tėvelio.

Bendradarbiai

JONUI REPECKAI
Dėl mylimos mamytės mirties, reikiame nuo-sirdžiai užuojautą. Poilsio namu „Sile-lis“ darbuotojai

Reikalinga

Iki š. m. rugsėjo 1 d. pra-tęsiamas priėmimas į Pane-vėžio automokyklos Anykš-čių filialo organizuojamus III klasės vairuotojų-profe-sionalų kursus.

Kreiptis į Anykščių ATĮ kadry skyrių, telef. 5-23-72.

„Svyturio“ kolūkiui reika-lingi statybinkai gyvenamų namų statybai.

Kreiptis į kolūkio valdybą arba telefonu 5-12-80.

Anykščių rajono butinio gyventojų aptarnavimo kom-binatui reikalingi: darbinin-kas granito pjovimo staklių priežiūrai, darbininkai ritinių šuliniams, plytelių, antikapių gamybai, elektrikai, valruoto-jai, dažytojai, krosnininkai, dailidės, trikotažo siuvėjos sukirpėjai, vyriškų ir mote-riškų drabužių siuvėjų, stro-puotojas, darbininkai rastų pjovimui, darbininkai Ka-varsko betono cechui, sekre-torė-mašininkė, vyr. darbų vykdytojas butų remontui.

Direktorius

„Vienybės“ kolūkyje liepos 1—15 d. dingo 2 veislinės telvcios 2 m. amžiaus. Mačiusius prašome praneš-ti „Vienybės“ kolūkio valdy-bai, telef. 4-54-17 arba 4-54-25.

ALMAI MESKAUSKIENAI ir JA-NINAI SEMENIENAI
Tegul mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai pa-guodžia Jus liūdesio va-landoje, mirus mylimam tėveliui ir vyrui.

Bagdzevičiai, Bružai, Filipavičiai, Dzeval-tauskai, G. J. Raža-nai T. Baltuškaitė

Nuoširdžiai užuojautame POVILĄ REPECKĄ, jo motinai mirus, Anykščių rajono 3-ojo miškinio susivienijimo darbuotojai

ALVYDUI SEMENUI
Nuoširdžiai Jus užjuo-čiame, mirus mylimam tė-veliui.

Skiemonių kolūkio statybinkai

Nuoširdžiai užjuočiame bendradarbį STEPONĄ MALDAIKĮ, mirus myli-mam mamytei.

„Gimtosios žemės“ kolūkio elektrikai

Nuoširdžiai užjuočiame bendradarbį VYTAUTĄ SESKĄ, mirus mylimam broliui.

Ukmergės MSMV autokolonos darbuotojų kolektyvas

VYTAUTUI SESKUI
Tegul mūsų nuoširdi užuojauta palengvina Ta-vo skausmą dėl mylimo brolio mirties.

Ukmergės MSMV mechaninių dirbtuvų kolektyvas

JANINAI SEMENIENAI
Giliaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam vyrui, reikiame nuoširdžiai užuojautą.

Sodininkystės tarybi-
nio ūkio Seimyniškų
brigados laukininkys-
tės dirbantieji

Reikiame nuoširdžiai užuojautą GENUTEI MIKŠTIENEI, dėl jos mylimo brolio mirties.

V. Ruzglėnė, Mickos, Lavinskai, Zacharo-val, V. ir A. Cibai

ALFONSUI KATINUI
Mirtis atėmė iš Jūsų mylimą sūnelį. Nuošir-džiai užjuočiame ir liūdi-me kartu.

Elmininkų bandymų
stoties eksperimenti-
nio ūkio vairuotojai
ir garažo personalas

Mirus ANELEI RE-PECKIENEI, giliaus liū-desio valandą reikiame nuoširdžiai užuojautą sū-nams POVILUI ir ANTA-NUI.

Rinkevičiūtė, Kama-rauskai, Adamavičiū-tė, Sinkūnai, Petro-šiai

STASEI ir PRANUI GERVINSKAMS
Giliaus liūdesio valanda, netekus brangaus sūnaus Vido, nuoširdžiai jus už-juočia

O. ir P. Vijelkiai, V. ir K. Aninkevičiai, M. Valiukonienė

Vyno pramonės gamy-binio susivienijimo „Anykščių vynas“ admi-nistracija, partinė, profsa-junginė organizacijos ir bendradarbiai nuoširdžiai užjuočia ANTANĄ RE-PECKĄ dėl jo motinos mirties.

ALMAI MESKAUSKIENEI
Tegul nuoširdi užuo-jauta palengvina Tavo skausmą, mirus mylimam tėveliui.

Sodininkystės tarybi-
nio ūkio moterų ta-ryba

Užjuočiame ANTANĄ ir POVILĄ REPECKAS, mirus mylimam mamytei.

Kapelininkė, Bartai-šiai, Baltušiai, Ra-gaišiai, Danilevičiai, A. A. Baltušiai, Va-nagai

ALMAI MESKAUSKIENEI
Reikiame nuoširdžiai užuojautą dėl mylimo tė-velio mirties.

N. K. Kalinkos, Ant. Lukauskienė, F. J. Jasevičiai, Mickai, Bubiniai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14 74, red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

„Kolektyvinis darbas“ (Коллективный труд) — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1383